

ELÄVÄN VEDEN VARANTO

Vanhin David A. Bednar

kahdentoista apostolin koorumista

Kirkon koululaitoksen takkavalkeailta nuorille aikuisille
4. helmikuuta 2007 • Brigham Youngin yliopisto

Sisar Bednar ja minä olemme kiitollisia siitä, että saamme olla kanssanne tänä iltana. Matkatessamme eri puolilla maailmaa arvostamme erityisesti tilaisuuksia kokoontua yhteen teidän kaltaistenne uskollisten nuorten kanssa ja oppia teiltä. Tänä iltana rukoilen Pyhän Hengen apua palvellessamme yhdessä Jumalaa ja pyrkiessämme ykseydessä saamaan opetusta korkeudesta (ks. OL 43:16).

Haluan aloittaa esittämällä yksinkertaisen kysymyksen. Mikä on arvokkain aine tai hyödyke maailmassa? Saattaisimme ensin ajatella, että kulta, öljy tai timantit ovat arvokkaimpia. Mutta kaikista maan päältä tai maasta löydetyistä mineraaleista, metalleista, jalokivistä ja liuottimista arvokkainta on vesi.

Elämä saa alkunsa vedestä. Vesi ylläpitää elämää. Vesi on se aine, jota tarvitaan kaikkien tunnettujen elämänmuotojen erilaisiin toimintoihin. Fyysiset kehomme ovat noin kahdelta kolmasosaltaan vettä. Vaikka ihminen voikin selvitä hengissä monta päivää ja jopa viikkoja ilman ruokaa, hän yleensä kuolee jo kolmessa tai neljässä päivässä ilman vettä. Suurin osa maailman suurista väestökeskittymistä sijaitsee lähellä makean veden lähteitä. Yksinkertaisesti sanottuna elämää ei voi olla ilman riittäviä varastoja puhdasta vettä tai mahdollisuutta sen käyttöön.

Elävä vesi

Kun ajattelemme veden merkitystä kaikkien elämänmuotojen ylläpitämisessä, Vapahtajan käyttämä termi "elävä vesi" on ylimalaisen merkittävä. Kuten Johanneksen evankeliumin neljännessä luvussa kuvataan, Jeesus ja Hänen opetuslapsensa kulkivat Samarian halki matkatessaan Juudeasta Galileaan. Sykarin kaupungissa he pysähtyivät Jaakobin kaivolle.

"Eräs samarialainen nainen tuli noutamaan vettä, ja Jeesus sanoi hänelle: 'Anna minun juoda astiastasi.'

Opetuslapset olivat menneet kaupunkiin ostamaan ruokaa.

Samarialaisnainen sanoi: 'Sinähän olet juutalainen, kuinka sinä pyydät juotavaa samarialaiselta naiselta?' Juutalaiset eivät näet ole missään tekemisissä samarialaisten kanssa.

Jeesus sanoi naiselle: 'Jos tietäisit, minkä lahjan Jumala on antanut, ja ymmärtäisit, kuka sinulta pyytää juotavaa, pyytäisit itse häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.'

Nainen sanoi: 'Herra, eihän sinulla edes ole astiaa, ja kaivo on syvä. Mistä sinä lähdevettä ottaisit?'

Jeesus vastasi hänelle: 'Joka juo tätä vettä, sen tulee uudelleen jano,

mutta joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan. Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä lähde, joka kumpuaa ikuisen elämän vettä.'" (Joh. 4:7–11, 13–14.)

Se elävä vesi, johon tässä tilanteessa viitattiin, kuvaa Herraa Jeesusta Kristusta ja Hänen evankeliumiaan. Ja samalla tavoin kuin vesi on välttämätöntä fyysisen elämän ylläpitämiseksi, samoin Vapahtaja ja Hänen oppinsa, periaatteensa ja toimituksensa ovat olennaisia iankaikkisen elämän kannalta. Te ja minä tarvitsemme Hänen elävää vettä päivittäin ja runsain määrin pitääksemme yllä jatkuvaa hengellistä kasvua ja kehitystämme.

Pyhät kirjoitukset ovat elävän veden varanto

Pyhät kirjoitukset sisältävät Kristuksen sanat ja ovat elävän veden varanto, joka meillä on aina käytettävissämme ja josta voimme juoda ahnaasti ja pitkään. Teidän ja minun on katsottava Kristukseen ja tultava Hänen luokseen, joka on "elävien vesien lähde" (1. Nefi 11:25; vrt. Et. 8:26; 12:28), lukemalla (ks. Moosia 1:5), tutkimalla (ks. OL 26:1) ja etsimällä (ks. Joh. 5:39; Alma 17:2) Kristuksen sanoja sekä kestitsemällä (ks. 2. Nefi 32:3) niillä itseämme sellaisina kuin ne sisältyvät pyhiin kirjoituksiin. Kun teemme niin, voimme saada sekä hengellistä johdatusta että suojaa matkallamme kuolevaisuudessa.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolla on pyhä taloudenhoitotehtävä säilyttää kirjoitetut ilmoitukset puhtaina ja turvassa (ks. OL 42:56) – kallisarvoisena elävän veden varantona. Kirkossa tehty valtava työ 1970- ja 1980-luvuilla johti pyhien kirjoitusten laitokseen, joka meillä on nyt käytössämme laajoine ala- ja rinnakkaisviitteineen sekä uusine tutkimuksen apuvälineineen, karttoineen ja tietoineen.

Kun päivitetyt pyhät kirjoitukset ensi kertaa esiteltiin kirkon jäsenille 1980-luvun alussa, vanhin Boyd K. Packer profetoi:

”Vuosien varrella nämä pyhät kirjoitukset saavat aikaan sen, että uskolliset kristityt oppivat sukupolvi toisensa jälkeen tuntemaan Herran Jeesuksen Kristuksen ja saavat halun noudattaa Hänen tahtoaan.

Vanhempi sukupolvi on saanut kasvaa ilman niitä, mutta uusi sukupolvi on varttumassa.” (”Pyhät kirjoitukset”, *Valkeus*, huhtikuu 1983, s. 106–107.)

Siitä, kun vanhin Packer lausui nuo sanat, on kulunut 24 vuotta. Ja sukupolvi, johon hän viittasi, istuu tänä iltana kirkon rakennuksissa kaikkialla kautta maapallon! Hän puhui teistä, ja hän puhui minusta. Valtaosa teistä on tuntenut pyhät kirjoitukset vain sellaisina kuin meillä on ne nyt. Pitäkää se mielesänne, kun lainaan edelleen vanhin Packeria:

”Ilmoitukset aukenevat sille selkeämmin kuin millekään muulle sukupolvelle maailman historiassa. Joo-sefin ja Juudan sauva on nyt annettu sen käteen. Se tulee tuntemaan evankeliumin esi-isiä paremmin. Sillä on oleva todistus siitä, että Jeesus on Kristus, ja se on kykenevä julistamaan Häntä ja puolustamaan Häntä.” (”Pyhät kirjoitukset”, s. 107.)

Meitä on paitsi siunattu niin, että meillä on nämä pyhät kirjoitukset helposti saatavilla tänä aikana, niin meille on myös annettu velvollisuus käyttää niitä jatkuvasti ja tehokkaasti ja juoda ahnaasti elävän veden varannosta. Uskon, että tämä nuorten sukupolvi on uppoutunut syvemmälle pyhiin kirjoituksiin, tuntee syvämmällä profettojen sanat ja on taipuvaisempi etsimään vastauksia ilmoituksesta kuin mikään aiempi sukupolvi. Mutta meillä on yhä pitkä matka taivallettavana kaidalla ja kapealla polulla – paljon enemmän opittavaa, paljon enemmän sovellettavaa ja paljon enemmän koettavaa.

Elävän veden ammentaminen pyhien kirjoitusten vesivarannosta

Haluan nyt tarkastella kanssanne kolmea perustapaa tai menetelmää, joilla elävää vettä voi ammentaa pyhien kirjoitusten vesivarannosta: 1) *lukemalla* pyhät kirjoitukset alusta loppuun, 2) *tutkimalla* pyhiä kirjoituksia aiheittain ja 3) *etsimällä* pyhistä kirjoituksista kytköksiä, kaavoja ja teemoja. Jokainen näistä tavoista voi auttaa tyydyttämään hengellistä janoamme, jos me kutsumme Pyhän Hengen toveriksemme ja avuksemme lukiessamme, tutkiessamme ja etsiessämme.

Jonkin pyhiin kirjoituksiin kuuluvan kirjan *lukeminen* alusta loppuun panee elävän veden virtaamaan elämäämme tutustuttamalla meidät tärkeisiin kertomuksiin, evankeliumin oppeihin ja ajattomiin periaatteisiin. Sen ansiosta me myös saamme tietoa pyhien kirjoitusten tärkeimmistä henkilöistä sekä tapahtumien ja opetusten järjestyksestä, ajoituksesta ja taustasta. Pyhien kirjoitusten lukeminen tällä tavoin tuo etemme kyseisen kirjan laajuuden. Se on ensimmäinen ja perustavinta laatua oleva tapa ammentaa elävää vettä.

Kun olemme lukeneet pyhät kirjoitukset alusta loppuun, sitä seuraa, siitä kasvaa ja sille rakentuu yleensä *tutkiminen* aiheen mukaan. Lukiessamme esimerkiksi Mormonin kirjaa saatamme huomata tärkeitä opillisia ja käytännöllisiä kysymyksiä ja etsiä vastauksia sellaisiin kysymyksiin kuin nämä:

- Mitä on usko Vapahtajaan?
- Miksi usko Jeesukseen Kristukseen on evankeliumin ensimmäinen periaate?
- Miksi ja kuinka usko Lunastajaan johtaa parannukseen?
- Kuinka sovitus vahvistaa minua tekemään arkielämässäni sellaista, mitä en koskaan tekisi omine rajoitettuine kykyineni ja omin voimineni?

Keskittyminen tällaisiin kysymyksiin ja aiheenmukainen tutkiminen kolmoissidoksen Pyhien kirjoitusten opasta käyttäen auttaa meitä uppoutumaan pyhiin kirjoituksiin, tutkimaan niitä syvämmällä ja saamaan paljon runsaammin hengellistä tietoa. Tällainen menettely vauhdittaa elävän veden virtaamista elämäämme.

Sekä alusta loppuun lukeminen että aiheittain tutkiminen ovat edellytyksiä kolmannelle perusmenetelmälle elävän veden ammentamiseen pyhien kirjoitusten vesivarannosta. Kun jonkin pyhän kirjan

lukeminen alusta loppuun laajentaa perustietojamme, aiheittain tutkiminen syventää tietojamme. Kytkösten, kaavojen ja teemojen *etsiminen* ilmoituksesta rakentuu hengelliselle tiedollemme ja lisää sitä saattamalla yhteen kaksi ensimmäistä menetelmää ja laajentamalla niitä; se avartaa näkemystämme ja ymmärrystämme pelastussuunnitelmasta.

Käsittääkseni uuttera kytkösten, kaavojen ja teemojen etsiminen on osaltaan sitä, mitä Kristuksen sanoilla "kestitsemisellä" tarkoitetaan. Tällainen menettely voi avata hengellisen varannon tulvaportit, valaista ymmärrystämme Hänen Henkensä kautta sekä synnyttää syvän kiittollisuuden pyhiä kirjoituksia kohtaan ja sellaisen hengellisen sitoutumisen, jota ei voi saada millään muulla tavalla. Sellaisen etsimisen ansiosta me voimme rakentaa Lunastajamme kalliolle ja kestää jumalattomuuden tuulet näinä myöhempinä aikoina.

Haluan tähdentää erästä oleellista seikkaa. Saatatte ensin olettaa, että ihmisellä täytyy olla laajalti koulusivistystä, jotta hän voi käyttää kuvaamiani menetelmiä. Olettamus ei todellakaan pidä paikkaansa. Jokainen rehellinen totuudenetsijä koulutustaustastaan riippumatta voi menestyksekkäästi käyttää näitä yksinkertaisia lähestymistapoja. Teillä ja minulla ei tarvitse olla hienostuneita tutkimisen apuvälineitä eikä meidän pitäisi luottaa laajalti muiden hengelliseen tietoon. Meillä pitää vain olla vilpittön halu oppia, Pyhän Hengen kumppanuus, pyhät kirjoitukset ja aktiivinen ja tiedonhaluinen mieli.

Profeetta Joseph Smith opetti, että meidän tulee tutkia pyhiä kirjoituksia, tutkia julkaisemiamme ilmoituksia ja pyytää taivaallista Isäämme Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa, nimessä ilmoittamaan meille totuus, ja jos teemme sen silmämääränä vain Jumalan kunnia lainkaan epäilemättä, Hän vastaa meille Pyhän Henkensä voimalla. "Silloin tiedätte omasta kokemuksesta eikä toisen. Silloin ette ole Jumalan tuntemisessa ihmisestä riippuvaisia." (*Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 14.)

Jos te ja minä pyydämme, etsimme ja kolkutamme (ks. Matt. 7:7) pitäen aina itsemme kelvollisina saamaan Hengen opetusta, niin hengellisen vesivarannon portit aukeavat meille ja elävä vesi virtaa. Minä todistan ja minä lupaan, että niin tapahtuu.

Saanan lyhyesti selittää, mitä tarkoitan kytköksillä, kaavoilla ja teemoilla, ja esittää niistä esimerkkejä.

Kytkökset

Kytkös on suhde tai yhteys ideoiden, ihmisten, asioiden tai tapahtumien välillä, ja pyhät kirjoitukset ovat täynnä kytköksiä. Miettikää suhdetta iankaikkisen Isän ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen välillä (ks. Moosia 15:1–9), laupeuden ja armon välillä (ks. 2. Nefi 9:8), puhtaiden käsien ja puhtaan sydämen välillä (ks. Ps. 24:4), särkyneen sydämen ja murtuneen mielen välillä (ks. 3. Nefi 9:20), vehnän ja rikkaviljan välillä (ks. OL 101:65), tiedon ja älyn välillä (ks. OL 130:18–19), syyttömäksi julistamisen ja pyhitämisen välillä (ks. OL 20:30–31), lampaiden ja vuohien välillä (ks. Matt. 25:32–33), moraalittomuuden ja iankaikkisen elämän välillä (ks. Moos. 1:39) ja lukemattomia muita. Tällaisten kytkösten – esimerkiksi samankaltaisuuksien ja erojen – tunnistaminen, niistä oppiminen ja niiden pohtiminen rukoillen on elävän veden ensisijainen lähde ja johtaa innoitettuihin oivalluksiin ja salatun tiedon aarteisiin.

Kun olen lukenut kunkin pyhän kirjan alusta loppuun ja tutkinut eri aiheita, olen pannut merkille, että sanaa *ymmärrys* kuvataan tavallisesti sydämen yhteydessä. Kaksi jaetta Mormonin kirjassa havainnollistaa tätä kytköstä.

"Te ette ole halunneet *ymmärtää sydämessänne*; sen tähden te ette ole olleet viisaita" (Moosia 12:27, kursivointi lisätty).

"Ja väkijoukko kuuli ja todistaa; ja sen sydämet olivat avoinna, ja se *ymmärsi sydämissään* sanat, joilla hän rukoili" (3. Nefi 19:33, kursivointi lisätty).

Minusta näissä ja monissa muissa jakeissa on hyvin kiinnostavaa se, että ymmärrys liitetään enimmäkseen sydämeen. Huomatkaa, että meitä ei varta vasten neuvota käyttämään mieltämme ymmärtämiseen. Ilmeisestikin meidän täytyy käyttää mieltämme ja järkeämme hankkiaksemme ja arvioidaksemme tietoa ja päätyäksemme soveliaisiin johtopäätöksiin ja ratkaisuihin. Mutta ehkäpä pyhissä kirjoituksissa meille esitetään, että järki ja "lihan käsi-varsi" (ks. OL 1:19) eivät riitä saamaan aikaan todellista ymmärrystä. Siten ymmärrys, kuten sanaa käytetään pyhissä kirjoituksissa, ei viittaa ainoastaan tai edes ensisijaisesti älylliseen tai kognitiiviseen käsityskykyyn. Pikemminkin ymmärtäminen tapahtuu

silloin kun se, mitä me tiedämme mielessämme, vahvistuu todeksi sydämessämme Pyhän Hengen todistuksen avulla.

Ilmoituksen hengellinen lahja toimii tyyppillisimmin silloin, kun Pyhä Henki tuo ajatuksia ja tunteita mieleemme ja sydämeemme (ks. OL 8:2–3; 100:5–8). Ja kun todistus ja vakaumus siirtyvät päästämme sydämeemme, meillä ei ole enää pelkkää tietoa tai tietämystä, vaan me alamme ymmärtää ja tavoitella voimallista sydämen muutosta. Ymmärrys on siten ilmoituksen tulos, hengellinen lahja, kääntymyksen edellytys, ja se saa meidät elämään johdonmukaisemmin oppimiemme periaatteiden mukaan.

Tämä ilmoitettu oivallus sydämen ja ymmärryksen suhteesta on vaikuttanut suuresti lähestymistapaani evankeliumin opiskeluun ja tutkimiseen, on vaikuttanut myönteisesti tapaan, jolla sisar Bednar ja minä opetamme lapsiamme ja lastenlapsiamme, ja on vaikuttanut pappeuden palvelutyöhöni.

Kaavat

Kaava on suunnitelma, malli tai toimintatapa, jota voidaan käyttää oppaana johonkin toistuvaan tekemiseen. Ja pyhät kirjoitukset ovat täynnä hengellisiä kaavoja. Tyyppillisesti pyhien kirjoitusten kaava on laajempi ja kattavampi kuin kytkös. Opissa ja liitoissa on kaava evankeliumin saarnaamiseen (ks. OL 50:13–29), eksytyksen välttämiseen (ks. OL 52:14, 18–19), tempelien rakentamiseen (ks. OL 115:14–16), kaupunkien perustamiseen (ks. OL 94), pappeuskoorumien (ks. OL 107:85–100) ja korkean neuvoston järjestämiseen (ks. OL 102:12) sekä moniin muihin tarkoituksiin. Hengellisten kaavojen tunnistaminen ja tutkiminen on toinen tärkeä elävän veden lähde, ja se auttaa meitä tutustumaan paremmin Herran viisauteen ja mieleen (ks. OL 95:13).

Kun olen sekä lukenut alusta loppuun Opin ja liitot että tutkinut siinä olevia aiheita, minuun on tehnyt vaikutuksen kaava, joka näkyy selvästi monissa Herran vastauksissa lähetysaarnajien kysymyksiin. Lukuisissa tilanteissa vuonna 1831 eri vanhinten ryhmät, jotka oli kutsuttu saarnaamaan evankeliumia, halusivat tietää, kuinka heidän pitäisi edetä ja mitä reittiä ja millä tavoin heidän pitäisi matkustaa. Pr feetta Joseph Smithin saamissa ilmoituksissa Herra neuvoi kutakin näistä veljistä, että he voivat matkustaa joko vesitse tai maitse (ks. OL 61:22), että he voivat valmistaa tai ostaa tarvittut kulkuvälineet

(ks. OL 60:5), että he voivat matkustaa kaikki yhdessä tai lähteä kaksittain (ks. OL 62:5) ja että he voivat matkustaa lukuisiin eri suuntiin niin kuin oli tarkoituksenmukaista (ks. OL 80:3). Ilmoituksissa veljiä opetettiin eritoten tekemään näitä päätöksiä ”niin kuin hyväksi näette” (OL 60:5; OL 62:5) tai ”kuten se ilmaistaan heille heidän harkintansa mukaan” (OL 61:22). Ja kaikissa näissä tilanteissa Vapahtaja julisti: ”Sillä ei ole väliä minulle” (OL 60:5; 61:22; 62:5; 63:40; ks. myös 80:3).

Herran sanat, ettei sellaisilla asioilla ole Hänelle väliä, saattavat alkuun vaikuttaa yllättäviltä. Selvästikään Vapahtaja ei sanonut näille lähetysaarnajille, ettei Hän välittänyt siitä, mitä he olivat tekemässä. Pikeminkin Hän tähdensi sitä, miten tärkeää on asettaa asiat tärkeysjärjestykseen ja keskittyä oikeisiin asioihin – mikä näissä tapauksissa oli matkata määrätylle työkentälle ja aloittaa työ. Heidän oli määrä osoittaa uskoa, käyttää tervettä harkintaa, toimia Hengen ohjauksen mukaan ja päättää paras tapa matkustaa tehtäväalueelleen. Olennaista oli työ, jota heidät oli kutsuttu suorittamaan; se, miten he sinne pääsisivät, oli tärkeää mutta ei ollut olennaista.

Mikä merkittävä kaava teille ja minulle sovellettavaksi elämäämme. Jeesus Kristus tuntee meidät ja rakastaa meitä yksilöinä. Hän on huolissaan hengellisestä kehityksestämme ja edistymisestäämme, ja Hän kannustaa meitä kasvamaan käyttämällä innoitettua, vanhurskasta ja viisasta harkintaa. Lunastaja ei jätä meitä koskaan yksin. Meidän pitäisi aina rukoilla opastusta ja johdatusta. Meidän pitäisi aina etsiä Pyhän Hengen jatkuvaa kumppanuutta. Mutta meidän ei pitäisi kauhistua tai masentua, jos vastaukset pyyntöihimme saada johdatusta tai apua eivät välttämättä tule nopeasti. Sellaiset vastaukset tulevat harvoin siinä samassa. Edistymisemme estyisi ja harkintakykymme heikkenisi, jos me saisimme jokaisen vastauksen heti ja ilman niiden edellyttämää uskon, työn, tutkimisen ja sinnikkyuden hintaa.

Kaava, jota kuvailen, käy ytimekkäästi ilmi seuraavassa ohjeessa noille varhaisille lähetysaarnajille:

”Minä, Herra, tahdon, jos jotkut teidän keskuudessanne haluavat ratsastaa hevosella tai muulilla tai ajaa vaunuilla, antaa heille tämän siunauksen, jos he ottavat sen vastaan Herran kädestä, *kaikesta kiittollisin sydämin*.

Nämä asiat jäävät teidän tehtäväksenne *harkinnan ja Hengen ohjeiden mukaan*.

Katso, valtakunta on teidän. Ja katsokaa ja nähkää, *minä olen uskollisten kanssa aina*. Aivan niin. Aamen.” (OL 62:7–9, kursivointi lisätty.)

Tärkeimmät asiat tässä tapauksessa eivät ole hevoset, muulit tai vaunut; ennemminkin ne ovat kiitollisuus, harkinta ja uskollisuus. Pankaa merkille tämän kaavan perustekijät: 1) kaikesta kiitollinen sydän, 2) toimia harkinnan ja Hengen ohjeiden mukaan ja 3) Vapahtaja on uskollisten kanssa aina. Voimme alkaa aistia sen johdatuksen ja varmuuden, uudistumisen ja voiman, jotka voivat tulla, kun noudattaa tätä yksinkertaista innoitetun ja vanhurskaan päätöksenteon kaavaa? Pyhien kirjoitusten kaavat ovat todellakin kallisarvoinen elävän veden lähde.

Vaativimmat päätökset, joita koskaan teemme, ovat harvoin valintoja hyvän ja pahan tai houkuttelevan ja vastenmielisen vaihtoehdon välillä. Yleensä meidän on vaikeinta valita kahden hyvän välillä. Tässä pyhien kirjoitusten kohdassa hevoset, muulit ja vaunut ovat saattaneet olla aivan yhtä tehokkaita vaihtoehtoja lähetyssaarnaajien matkalle. Samalla tavoin te ja minä saatamme eri aikoina elämässämme huomata, että on olemassa enemmän kuin yksi hyväksyttävä tilaisuus tai vaihtoehto, jota voisimme päättää tavoitella. Meidän pitäisi muistaa tämä pyhien kirjoitusten kaava, kun meidän on tehtävä sellaisia tärkeitä päätöksiä. Jos asetamme olennaiset asiat ensimmäiseksi elämässämme – sellaiset kuin omistautunut opetuslapseus, liittojen kunnioittaminen ja käskyjen pitäminen – niin meitä siunataan innoituksella ja terveellä harkinnalla, kun seuraamme polkua, joka johtaa meidät takaisin taivaalliseen kotiimme. Jos asetamme oleellisen ensimmäiseksi, emme voi ”mennä harhaan” (OL 80:3).

Teemat

Teemat ovat kattavia, toistuvia ja yhdistäviä ominaisuuksia tai ideoita, kuin välttämättömiä lankoja, jotka on kauttaaltaan kudottu tekstiin. Yleensä pyhien kirjoitusten teemat ovat laajempia ja kattavampia kuin kaavat tai kytkökset. Itse asiassa teemat tarjoavat taustan ja ympäristön kytkösten ja kaavojen ymmärtämiseen. Pyhien kirjoitusten teemojen etsimisen ja tunnistamisen prosessi johtaa meidät pelastuksen perusoppiin ja -periaatteisiin – iankaikkisiin totuuksiin, jotka kutsuvat Pyhää Henkeä antamaan vahvistavan todistuksen (ks. 1. Joh. 5:6).

Tämä lähestymistapa ammentaa elävää vettä pyhien kirjoitusten varannosta on vaativin ja työläin; se myös ylentää ja virkistää eniten hengellisesti. Ja pyhät kirjoitukset ovat täynnään voimallisia teemoja.

Esimerkiksi Mormonin kirja tuli esiin tällä taloudenhoitokaudella ”juutalaisten ja pakanoiden saamiseksi vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus, iankaikkinen Jumala, joka ilmoittaa itsensä kaikille kansoille” (Mormonin kirjan nimisivu). Mormonin kirjan keskeinen ja toistuva teema on kutsu kaikille tulla Kristuksen luokse ja tulla täydellisiksi Hänessä (ks. Moroni 10:32). Tässä ainutlaatuisessa pyhässä kirjassa olevat opetukset, varoitukset, kehotukset ja tapahtumat keskittyvät kaikki Jeesukseen Kristukseen ja todistavat Hänestä Lunastajanamme ja Vapahtajanamme.

Saanan esittää muutaman lisäesimerkin tärkeistä teemoista Mormonin kirjan kohtia käyttäen:

”Jos ihmislapset pitävät Jumalan käskyt, hän kyllä ravitsee heidät ja vahvistaa heitä ja järjestää keinot, niin että he voivat täyttää sen, mitä hän on käsenyt heidän tehdä” (1. Nefi 17:3).

”Teidän täytyy ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa” (2. Nefi 31:20).

”Ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo” (2. Nefi 2:25).

”Herran voimasta voit tehdä kaiken” (Alma 20:4).

”Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea” (Alma 41:10).

Jos lupaatte olla nauramatta, kerron teille yhdestä yksinkertaisesta tavasta, jolla minä etsin pyhien kirjoitusten teemoja. En ehdota enkä suosittele, että käytätte samaa tapaa; eri ihmiset käyttävät eri menetelmiä yhtä tehokkaasti. Kuvailen vain prosessia, joka toimii hyvin omalla kohdallani.

Valmistautuessani hiljattain erääseen puhetehtävään sain tunteen puhua kokoamisen hengestä ja tarkoituksista. Olin tutkinut ja pohtinut vanhin Russell M. Nelsonin äskettäistä konferenssipuhetta kokoamisen periaatteesta (ks. ”Hajallaan olevan Israelin kokoaminen”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 79–82), ja aihe sopi täydellisesti saamani tehtävän luonteeseen ja yhteyteen (ks. *The Spirit and Purposes of Gathering*, puhe BYU–Idahon hartaustilaisuudessa 31. lokakuuta 2006).

Tajusin, että voisin oppia pyhistä kirjoituksista paljon kokoamisesta. Niinpä etsin ja kopioin pyhistä kirjoituksista jokaisen kohdan, johon sisältyi jossakin muodossa sana *koota*. Seuraavaksi luin jokaisen kohdan etsien kytköksiä, kaavoja ja teemoja. On tärkeää huomata, että en aloittanut lukemistani mielessäni ennakkokäsitys siitä, mitä olin etsimässä. Rukoilin Pyhän Hengen apua ja aloin yksinkertaisesti lukea.

Kun tarkastelin kokoamista koskevia pyhien kirjoitusten kohtia, merkitsin värikynällä jakeita, joissa oli samanlaisia ilmauksia tai joissa tähdennettiin samoja seikkoja. Kun olin lukenut kaikki kohdat, jotkin jakeet oli merkitty punaisella, jotkin vihreällä ja jotkin muilla väreillä.

Nyt tulee se vaihe, joka saattaa naurattaa teitä. Seuraavaksi käytin saksia ja leikkasin kopioimani kohdat ja jaottelin ne värin perusteella pinoihin. Menetelmä tuotti ison pinon punaisella merkittyjä kohtia, ison pinon vihreällä merkittyjä kohtia ja niin edelleen. Sitten lajittelin jokaisessa isossa pinossa olevat kohdat pienempiin pinoihin. Ensimmäisellä luokalla minun on täytynyt todella pitää saksilla leikkaamisesta ja pinoamisesta!

Tämän menetelmän tulokset opettivat minulle hyvin paljon kokoamisen periaatteesta. Tutkimalla isoja pinojani opin esimerkiksi, että pyhissä kirjoituksissa kuvataan ainakin kolmea tärkeää seikkaa kokoamisesta: kokoamisen *tarkoituksia*, kokoamisen *tapoja* ja *paikkoja* sekä kokoamisen *siunauksia*.

Huomasin, että jotkin tärkeimmistä kokoamisen *tarkoituksista* ovat Jumalan palveleminen (ks. Moosia 18:25), neuvojen ja ohjeiden saaminen (ks. Moosia 18:7), kirkon rakentaminen (ks. OL 101:63–64) sekä turvan ja suojan tarjoaminen (ks. OL 115:6). Tutkiesani kokoamistyyppejä ja *-paikkoja* sain selville, että meitä kootaan iankaikkisiin perheisiin (ks. Moosia 2:5), palautettuun kirkkoon (ks. OL 101:64–65), Siionin vaaroihin (ks. OL 109:59), pyhiin temppelisiin (ks. Alma 26:5–6) sekä kahteen suureen keskukseen: vanhaan Jerusalemiin (ks. Et. 13:11) ja Siionin kaupunkiin eli Uuteen-Jerusalemiin (ks. OL 42:9; UK 10). Olin kiitollinen oppiessani, että rakentuminen (ks. Ef. 4:12–13), varjeltuminen (ks. Moos. 7:61) ja voima (ks. OL 82:14) ovat joitakin kokoamisen *siunauksia*.

Tämän menetelmän avulla opin arvostamaan vieläkin syvemmin kokoamisen henkeä olennaisena osana kaiken palauttamista aikojen täyttymisen

taloudenhoitokaudella. En käytä nyt aikaa kertoakseni muista asioista, jotka opin kokoamisesta; tarkoitukseni on tässä havainnollistaa lyhyesti yhtä tapaa etsiä pyhien kirjoitusten teemoja.

Siunaukset, joita voimme saada

Tiedon, ymmärryksen, ilmoituksen ja hengellisen virkistymisen siunaukset, joita voimme saada pyhiä kirjoituksia lukiessamme, tutkiessamme ja etsiessämme, ovat ihmeellisiä. Itsemme kestitseminen Kristuksen sanoilla (ks. 2. Nefi 31:20) on kohottavaa, jännittävää ja nautinnollista. Sana on hyvä, ”sillä se alkaa avartaa sieluani; niin, se alkaa valaista ymmärrystäni, niin, se alkaa olla minusta ihana” (Alma 32:28). ”Katso, ne on kirjoitettu, teillä on ne edessänne, tutkikaa sen tähden niitä” (3. Nefi 20:11) – ja niistä ”tulee [teissä] lähde, joka kumpuaa ikuisen elämän vettä” (Joh. 4:14).

Kun olen itse vuosien ajan lukenut, tutkinut ja etsinyt, olen keskittynyt monta kertaa oppiin Jeesuksen Kristuksen sovituksesta. Yhdelläkään tapahtumalla, tiedolla tai vaikutuksella ei ole ollut minulle suurempaa merkitystä 54 kuolevaisuuden vuoteni aikana kuin sillä, että olen lukenut toistuvasti, tutkinut syvällisesti ja etsinyt kytköksiä, kaavoja ja teemoja, jotka liittyvät oppiin sovituksesta. Tämä keskeinen, pelastava oppi on vähitellen ajan mittaan laskeutunut sieluuni kuin kaste taivaasta. Se on vaikuttanut ajatuksiini, sanoihini ja tekoihini (ks. Moosia 4:30), ja siitä on tullut minulle kirjaimellisesti elävän veden lähde.

Lehin näky

Pyhien kirjoitusten lukemisen, tutkimisen ja etsimisen tärkeys tulee esiin useissa eri kohdin Lehin näkyä elämän puusta.

Isä Lehi näki monien ihmisryhmien kulkevan eteenpäin kaidalla ja kapealla polulla pyrkien puun luo nauttimaan sen hedelmää. Kuhunkin ryhmään kuuluvat olivat astuneet polulle parannuksen ja vesikas-teen portista ja saaneet Pyhän Hengen lahjan (ks. 2. Nefi 31:17–20). Elämän puu on unen keskeinen tekijä, ja Ensimmäisen Nefin luvussa 11 sen kerrotaan kuvaavan Jeesusta Kristusta. Puun hedelmä on vertauskuva Vapahtajan sovituksen siunauksista. Kiinnostavaa on, että Mormonin kirjan pääteema, kaikkien kutsuminen Kristuksen luokse, on keskeinen Lehin näyssä. Erityisen kiinnostava on rautakaide,

joka johti puulle (ks. 1. Nefi 8:19). Rautakaide on Jumalan sana.

Ensimmäisen Nefin luvun 8 jakeista 21–23 saamme tietää ihmisryhmästä, joka ponnisteli eteenpäin ja lähti elämän puulle vievälle polulle. Kun ihmiset siten kohtasivat pimeyden sumun, mikä kuvaa Perkeleen kiusauksia (ks. 1. Nefi 12:17), he eksyivät tieltä, kulkivat pois ja joutuivat hukkaan.

On tärkeää huomata, että näissä jakeissa ei ole mitään mainintaa rautakaiteesta. Ne, jotka eivät välitä Jumalan sanasta tai suhtautuvat siihen kevyesti, eivät pääse käyttämään jumalallista kompassia, joka osoittaa tien Vapahtajan luo. Ottakaa huomioon, että tämä ryhmä pääsi polulle ja kulki eteenpäin osoittaen jonkinlaista uskoa Kristukseen ja jonkinlaista hengellistä vakautusta, mutta Perkeleen kiusaukset eksyttivät heidät, ja he joutuivat hukkaan.

Luvun 8 jakeista 24–28 luemme toisesta ihmisryhmästä, joka lähti kaidalle ja kapealle polulle, joka johti elämän puulle. Tämä ryhmä ponnisteli eteenpäin pimeyden sumun läpi pitäen kiinni rautakaiteesta aina siihen asti, kunnes he tulivat esiin ja nauttivat puun hedelmää. Kun sitten suuren ja avaran rakennuksen asukkaat pilkkasivat tätä toista ryhmää, se häpesi ja lankesi kielletyille poluille ja joutui hukkaan. Huomatkaa, että tämän ryhmän kuvataan *pitäneen kiinni* rautakaiteesta.

On merkittävää, että toinen ryhmä ponnisteli eteenpäin uskossa ja sitoutuneena. Sillä oli myös lisäksi siunauksenaan rautakaide, *ja se piti siitä kiinni!* Kun se kuitenkin kohtasi vainoa ja vastustusta, se lankesi kielletyille poluille ja joutui hukkaan. Vaikka tällä ryhmällä oli uskoa, sitoutumista ja Jumalan sana, se joutui hukkaan – kenties siksi, että se luki *tai* tutki *tai* etsi pyhiä kirjoituksia vain *silloin tällöin*. Sellainen rautakaiteesta kiinni pitäminen tuo mieleeni vain satunnaiset ”tutkimispuuskat” tai epäsäännöllisen kastautumisen pikemminkin kuin johdonmukaisen, jatkuvan uppoutumisen Jumalan sanaan.

Jakeista 30 me luemme kolmannelta ihmisryhmästä, joka ponnisteli eteenpäin pitäen jatkuvasti kiinni rautakaiteesta, kunnes se tuli perille ja lankesi maahan ja nautti puun hedelmää. Tärkeimmät sanat tässä jakeessa ovat ”pitäen jatkuvasti kiinni” rautakaiteesta.

Myös tämä kolmas ryhmä ponnisteli eteenpäin uskossa ja vakaana, mutta mikään ei osoita, että se

eksyi tieltä, lankesi kielletyille poluille tai joutui hukkaan. Ehkäpä tämä kolmas ihmisryhmä luki *ja* tutki *ja* etsi Kristuksen sanoja *jatkuvasti*. Ehkäpä jatkuva elävän veden virta pelasti kolmannen ryhmän hukumiselta. Tämä on se ryhmä, johon teidän ja minun pitäisi pyrkiä kuulumaan.

”Mitä tarkoittaa isämme näkemä rautakaide, joka johti puulle?

Ja minä sanoin heille, että se oli Jumalan sana; eikä kukaan, joka kuulis Jumalan sanaa ja *pitäisi siitä kiinni*, koskaan hukkuisi, eivätkä vastustajan kiusaukset ja palavat nuolet voisi voittaa eikä sokaista heitä eksyttääkseen heidät tuhoon.” (1. Nefi 15:23–24, kursivointi lisätty.)

Mikä siis on ero sillä, että pitää kiinni rautakaiteesta tai että pitää kiinni siitä jatkuvasti? Saanen esittää, että rautakaiteesta jatkuvasti kiinni pitäminen edellyttää, että me rukoillen ja johdonmukaisesti käytämme kaikkia niitä kolmea keinoa ammentaa elävää vettä, joita olemme käsitelleet tänä iltana.

”Ja tapahtui, että minä näin, että rautakaide, jonka isäni oli nähnyt, oli Jumalan sana, joka johti elävien vesien lähteelle eli elämän puulle” (1. Nefi 11:25).

Jokainen näistä lähestymistavoista – alusta loppuun lukeminen, aiheittain tutkiminen ja kytkösten, kaavojen ja teemojen etsiminen – on kohottava, on opettava ja suo ajoittain annoksen Vapahtajan elävää vettä. Uskon kuitenkin, että kaikkien kolmen menetelmän säännöllinen käyttäminen saa aikaan jatkuvamman elävän veden virtaamisen ja on suuressa määrin sitä, mitä jatkuvasti rautakaiteesta kiinni pitäminen tarkoittaa.

Jokapäiväisen elämän toimissa te ja minä menettämme huomattavan määrän vettä, josta fyysinen kehomme suurelta osin koostuu. Jano on kehomme solujen vaatimus saada vettä, ja meidän on päivittäin annettava kehollemme lisää vettä. Ei ole rehellisesti sanottuna järkevää ”täyttyä” toisinaan vedellä ja olla välillä pitkiä aikoja kuivumisen tilassa. Sama pätee hengellisyyteen. Hengellinen jano on tarve saada elävää vettä. Jatkuva elävän veden virta voittaa ylivoimaisesti satunnaisen siemailemisen.

Luemmeko, tutkimmeko ja etsimmekö pyhiä kirjoituksia päivittäin tavalla, joka sallii meidän pitää jatkuvasti kiinni rautakaiteesta – vai pidämmekö me, te ja minä, siitä kiinni vain silloin tällöin? Ponnistelemeko me, te ja minä, kohti elävien vesien lähdeä –

luottaen Jumalan sanaan? Nämä ovat tärkeitä kysymyksiä meidän itse kunkin pohdittavaksi rukoillen.

Kun päätämme tänä iltana, laulamme yhdessä laulun "The Iron Rod" [Rautakaide]. Tämä vanhurskasta tautoa ilmaiseva laulu on todellakin palava ja sydämeen käyvä rukous (ks. OL 25:12). Olkoon meillä korvat kuulla opetukset, jotka tämä laulu opettaa.

Todistan Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen sanansa voimasta ja Hänestä Sanana. Hän on iankaikkisen Isän Poika, ja minä tiedän, että Hän elää. Todistan, että rautakaiteesta kiinni pitäminen johtaa Hänen elävän vetensä ääreen. Hänen palvelijanaan rukoilen

teille tätä siunausta, että halunne ja kykynne pitää jatkuvasti kiinni rautakaiteesta voimistuu, että uskonne Vapahtajaan vahvistuu ja hävittää pelkonne – ja että kun juotte ahnaasti pyhien kirjoitusten varannosta, tulette tuntemaan Hänet. Muista-kaamme aina, että

*Kun kiusaukset piirittää
ja tie on varjoinen,
turvaksi rautakaide jää
ja apu taivainen.
(Hymns, 274)*

Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen.